

misforstaaes, naar den, der skal anvende den, har nærværendegjort sig de gjældende Lovbestemmelser; og uden dette vil det ikke være muligt at give Regler, naar de ikke skulle faae en uforholdsmæssigt stor Vidtløftighed. Hvor Talen er om Virkningerne af Skattelovene, maae de, der skulle gennemføre Valgloven, nærværendegjøre sig de gjældende Skattelovbestemmelser, thi det gaaer ikke an at indføre alle Skattelovene i en Valglov. De Herrer ville selv vide, hvorledes det forholder sig med Skatternes Fordeling ved de forskjellige Skattelove. Der er i Udvalgets Betænkning henviist til et Par saadanne Bestemmelser. Lad mig for Tydeligheds Skyld her blot fremhæve en enkelt saadan Bestemmelse; lad mig f. Ex. tage Forordningen af 24de Juni 1840 om den nye Skyldbætnings Indførelse. Det vil findes, at denne Forordnings § 14 lyder saaledes: „I Henhold til Bestemmelserne i Forordningen af 15de April 1818, §§ 4, 5, 6 og 7, angaaende Delingen af Landskatten mellem Eier og Bruger, bliver, saafremt ikke vedkommende Overdragelses-Documenter medføre andre Regler, efter den nye Matriculs Indførelse at svare, forsaavidt Ager- og Engs-Hartkornet angaaer“ — her følge nu de forskjellige Regler — „1) naar Jord er bortforpagtet paa eet Aar eller længere Tid: a) saafremt Hartkornet er privilegeret: af Forpagteren $\frac{2}{5}$ og af Eieren $\frac{2}{5}$ og b) saafremt Hartkornet er upriviligeret“ — thi man havde jo dengang endnu Forstjellen paa privilegeret og upriviligeret Hartkorn — „af Forpagteren $\frac{2}{5}$ og af Eieren $\frac{2}{5}$ af det sammenlangte Beløb af den Eiendommen paahvilende gamle Skat og den Deel af Landskatten, der skal udredes af det nye Hartkorn; 2) naar Jord er overdragen til Eiendom eller i Arvefæste mod aarlig Afgift, som enten ganske eller tildeels ydes i Korn eller andre Naturalproducter eller Tjenester, saavel som naar Jord er overdragen i simpelt Fæste: i første Tilfælde af Afgiftseieren og i sidste Tilfælde af Forveieren $\frac{1}{40}$ af det sammenlagte Beløb af den Eiendommen paahvilende gamle Skat og den Deel af Landskatten, der skal udredes af det nye Hartkorn, hvad enten dette er privilegeret eller upriviligeret, hvorefter Brugeren udreder Resten, samt 3) naar Jord er overdragen til Eiendom eller i Arve-

fæste mod aarlig Afgift, som er bestemt til en fast og uforanderlig Pengebetaling: af Afgiftseieren $\frac{1}{96}$ af det sammenlagte Beløb af den Eiendommen paahvilende gamle Skat og den Deel af Landskatten, der skal udredes af det nye Hartkorn, hvad enten dette er privilegeret eller upriviligeret, hvorefter Besidderen afholder Resten“. Til denne Bestemmelse i Forordningen af 1840 svarer en senere Bestemmelse i Hartkornudjævningsloven af 20de Juni 1850. Dog, lad mig tage et Tilfælde, der stiller Forholdet endnu klarere og bestemttere frem, og som det ligger meget nær at nævne; lad mig tage Loven om den sidste Krigsskat, hvori der jo tillige var indbefattet en Hartkornsskat. I Loven af 21de Marts 1864 hedder det i § 1: „Er Jord af Eieren overdragen Andre til Brug, da udreder Brugeren, naar Jorden er ham overdragen i Arvefæste uden Ret for ham til at sælge eller pantsætte, $\frac{2}{5}$; er den ham overdragen i Livsfæste eller paa saa langt Aaremaal, som dermed sættes i Klasse, $\frac{2}{5}$; men, er den ham overdragen paa kortere Aaremaal eller Dvsigelse, kun $\frac{1}{3}$ af Krigsskatten og Eieren selv den øvrige Deel“. — Der er mange ærede Medlemmer, der vistnok ville erindre, at der ogsaa under forrige Krig i de da ubstede Krigsskatlove fandtes en Bestemmelse om, hvorledes den ikke ubethdelige Skat, der dengang blev paalagt Hartkornet, skulde deles mellem Eier og Bruger. — Loven af 21de Marts 1864 tilføjer dernæst: „Alle Bestemmelser i de mellem Eiere og Brugere af Jord indgaaede Contracter, som maatte kunne vedrøre Udredelsen af Skatter og derhos afvige fra de i det foregaaende givne Forskrifter, skulle være uden Betydning, hvorefter der i Et og Alt, uanset slige contractmæssige Bestemmelser, bliver at forholde efter de i denne Paragraph givne Forskrifter“. Jeg troer, at jeg tør sige, at, naar Nogen maafee har fundet Bestemmelsen i Lovudkastets § 17 — her, som den høitærede Conseilspræsident bemærkede, ganske svarer til til Reglerne i § 56 af den gamle Valglov — mindre klare, da er det, fordi der ikke i alle Skattelove findes en saadan Bestemmelse som den, jeg her har fremhævet, om, at Skattelovens Regler skulle være ufravigelige. I Forordningen om Landskatten af 15de April 1818